

Engelsk beredent infanteri

Indledning

Er man interesseret i tegninger af engelske militæruniformer, så kan jeg anbefale bogen *British Army Uniforms in Colour, As illustrated by John McNeill, Ernest Ibbetson, Edgar A. Holloway and Harry Payne c. 1908-1919*. Bogen indeholder 137 farveillustrationer af den engelske hærs paradeuniformer, som de tog sig ud i årene før Første Verdenskrig.

En enkelt af plancherne viser en soldat i feltuniform Model 1902 - og endda fra en så sjælden enhed som det beredne infanteri, mens resten af plancherne viser soldaterne i deres mere farvestrålende tjeneste- og paradeuniformer.

Denne artikel vil - ud over at vise den pågældende planche - kort omtale det beredne infanteris historie og vise eksempler på dets uniformering.

Beredent infanteri

Beredent infanteri (*Mounted Infantry*) var fra 1874 til 1912 en specialenhed i den engelske hær. Når jeg bruger betegnelsen specialenhed, så skyldes det, at beredne infanterienheder ikke eksisterede på permanent basis, men blev opstillet, når behov opstod.

I stil med tidligere tiders dragoner, så var det beredne infanteris opgave at bruge heste som transportmiddel og at kæmpe til fods.

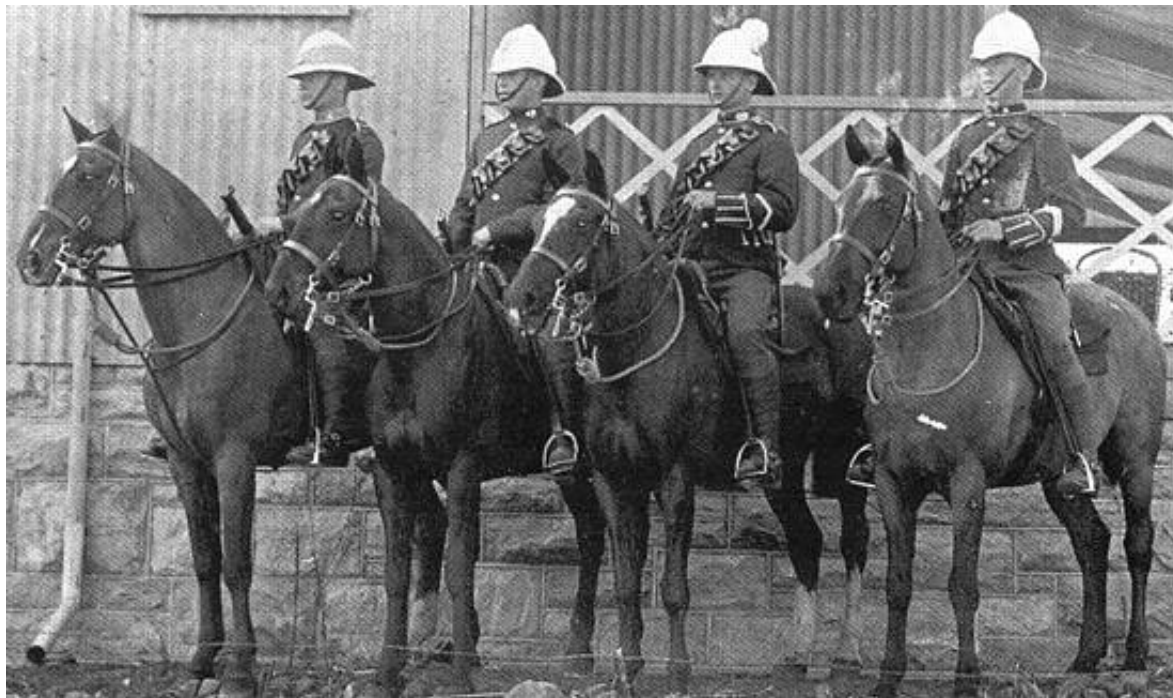
Hver af hærens infanteribataljoner, der var stationeret i England, stillede én deling - en officer og 32 underofficerer og menige - som modtog særlig uddannelse i omgang med og brug af heste samt i småstyrkers kamp.

Uddannelsen fandt sted på skoler i Aldershot, Shorncliffe og Curragh (Irland). Personellet skulle have udmærkelsestegn i skydning - *Marksman* eller *First-Class Shot*. Uddannelsen varede 2½ måned, hvorefter personellet vendte tilbage til deres stamenheder; uddannelsen blev efterfølgende vedligeholdt ved årlige

øvelser.

Det beredne infanteri bar de pågældende regimenters egne uniformer og mærker, dog tillempet behovet for at skulle ride. Uniformsbukser og kilte blev derfor erstattet af ridebukser, og fodbeklædningen blev korte støvler med sporer samt viklers, i stedet for gamacher. Hovedbeklædningen var sædvanligvis felthue (skråhue og senere kasket), og under varme himmelstrøg - tropehjem eller filthat.

Tegningen stammer fra Kilde 1.

Beredne infanterister fra (fra venstre): *2nd Bn. Norfolk Regiment*, *3rd Royal Fusiliers*, *2nd Bn. Argyll and Sutherland Highlanders* og *2nd Bn. Cameron Highlanders* fotograferet ved en parade i Sydafrika, 1907. (Fra Kilde 3.)

Soldaterne fra *Norfolk Regiment* og *Argyll and Sutherland Highlanders* bærer tropehjem af *Wolseley* model, mens de andre soldaters hjelme er af ældre model.

Uniformsjakkerne er røde, mens ridebukser og viklers er khakifarvede. Læderbandoleret er af Model 1903.

Det beredne infanteri blev mest kendt under Boerkrigen, hvor den engelske hær havde god nytte af disse styrkers mobilitet.

Foruden enheder af den regulære hær opstilledes en lang række af forskellige frivillige beredne infanteristyrker af lokale beboere såvel som frivillige fra hele Det engelske Imperium.

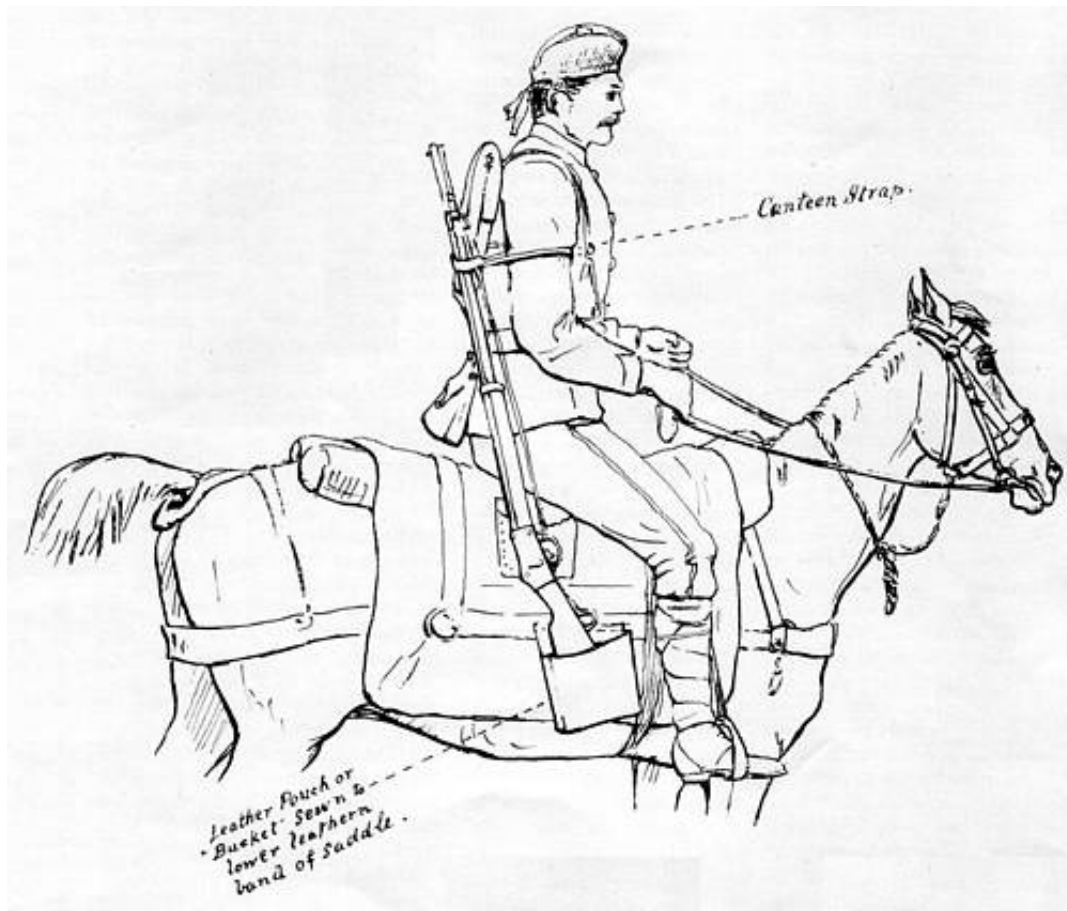
Illustrationen, der bygger på fotografier fra perioden, viser en officer fra en af de regulære beredne infanterienheder. Filthatten var en populær hovedbeklædning i Sydafrika og blev fundet mere anvendelig end tropehjelm.

Officeren bærer samme udrustning som menige soldater, herunder det overhængte gevær (af typen *Lee-Metford*). Over venstre skulder bæres en teleskop-kikkert til brug ved observation over de lange afstande på den sydafrikanske *veldt*. Lædertasken på højre hofte indeholder en kikkert af traditionel model, som med sin 3x3 forstørrelse er mere velegnet til kortere afstande.

Feltflaske, kogekar og regnslag føres på hesten.

Lædergamacherne er af den såkaldte *Stohwasser* model, der var meget populær omkring 1900-tallets begyndelse.

Tegningen stammer fra Kilde 3.

Tegningen stammer fra Kilde 3 og viser en bereden infanterist fra 1880, hvor en improviseret bereden infanteribataljon blev opstillet under krigen i Afghanistan.

Heste og sadler blev fremskaffet lokalt. Det henstår i det uvisse, om hestens seletøj her antyder, at der er tale om brug af en artillerihest; alternativt kan soldaten komme fra bataljonens træner, hvor blandt andet underofficerers heste ofte var udrustet med trækseler, således at de hurtigt kunne erstatte tabtgåede trækheste.

Med til improvisationerne hørte, at remmen fra soldatens feltflaske blev brugt til at fastgøre geværpiben til højre overarm - en metode, der svarer til den i 1894 officielt indførte.

I felten

Som omtalt i *The History of the 15th The King's Hussars 1914-1922* (Kilde 5) blev det beredne infanteri nedlagt i 1912. Hestene - og opgaverne - blev overtaget af rytteriet og senere cykelberedne infanterister.

Den engelske udgave af våbenarten havde sin storhedstid under kolonikrigene i slutningen af 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet, hovedsagelig på det afrikanske kontinent.

Her blev også kameler taget i anvendelse som alternativ til heste og en række forskellige korps blev opstillet af frivillige fra forskellige regiment, eksempelvis *Guards Camel Regiment*, som blev opstillet under felttoget i Sudan, 1884-85.

I øvrige dele af Imperiet levede våbenarten videre i bedste velgående, med Australien, New Zealand og Sydafrika som de primære brugere. De australske og newzealandske enheder kom under Første Verdenskrig i kamp blandt andet i Palæstina og her viste de beredne infanterister i høj grad deres værdi. Interessant er det dog at bemærke, at flere af de australske *Light Horse* regiment mod slutningen af felttoget i Palæstina blev udrustet med sabler, således at de også kunne kæmpe som regulært rytteri.

For at runde historien af, så skal de engelske *Yeomanry* enheder også nævnes. Disse enheder var tiltænkt

at skulle fungere som beredent infanteri. De enheder, som blev sendt til fronten som beredne enheder i 1914 og senere, blev dog oftest udrustet med og uddannet i brug af sabler, således at de også kunne fungere på lige fod med deres kammerater fra det regulære rytteri.

Afslutning

Fordelene ved traditionelt rytteri contra beredent infanteri var genstand for ofte stærkt følelsesladede diskussioner. De engelske rytterofficerers stolthed over egne regimenter og disses bedrifter fik dem ofte til at gå ind i diskussionerne med skyklapper for øjnene. De udviste ofte en lige så stor indædthed i deres verbale forsvar som svarede til deres taperhed på slagmarken.

De beredne styrkers indsats under Første Verdenskrig viste på plussiden, at de beredne styrkers mobilitet var stor - især i de store ørkenområder i Mellemøsten - og at der lejlighedsvis - også i Europa - bød sig gunstige muligheder for rytterangreb i traditionel forstand.

På minussiden må det anføres, at de moderne våbens virkning var så voldsom, at risikoen for en næsten total udslettelse af den angribende styrke ofte var større en chancen for succes.

Her gik det godt ...

Om eftermiddagen den 13. november 1917 angreb *6th Mounted Brigade* tyrkiske stillinger ved El Mughar i Palæstina.

Forrest i billedet ses *The Royal Bucks Hussars*, til venstre *Queen's Own Dorset Yeomanry* og bagerst *Berkshire Yeomanry*.

Efter maleri af J.P. Beadle (Kilde 7).

Kilde 8 anfører de tyrkiske og engelske tab således:

De tyrkiske tab blev opgjort til ca. 2.000 døde og sårede. Hertil kom 18 officerer og 1.078 mand, der blev taget som krigsfanger, tillige med 14 maskingeværer og to feltkanoner.

Tabene blandt de engelske ryttere var 16 døde, 107 sårede og 1 savnet, svarende til ca. 16% af den angribende styrke. 265 heste - eller ca. 33% - gik tabt.

Efterskrift

Tegneren John McNeill var mester for en lang række akvareller, med motiver fra den engelske hær. Billederne blev blandt andet brugt i postkortserien *History and Tradition*, som Gale & Polden udgav med tilladelse fra Krigsministeriet. Se et eksempel på et kort fra serien her: Uniformspostkort fra Royal Army Medical Corps.

Gale & Polden havde deres base i Aldershot, som var centrum for den engelske hærs virke i det nittende og tyvende århundrede. Foruden aviser og bøger, så var postkort en af de helt store artikler. Læs mere om Gale & Poldens historie her: www.hants.gov.uk/museum/aldershot/gale/cole.html.

Forlaget entrerede med nogle af tidens bedste tegnere - Ernest Ibbetson og John McNeill - og serien *History & Tradition* blev udgivet fra 1908. En liste i kilde 2 viser, at der i 1910 fandtes 119 forskellige kort. Flere kom til siden og det enkelte kort findes i mere end en udgave, så der er nok at tage fat på, hvis man vil samle hele serien!

Kilder

1. *British Army Uniforms in Colour, As illustrated by John McNeill, Ernest Ibbetson, Edgar A. Holloway and Harry Payne c. 1908-1919* af Peter Harrington, Schiffer Military History, Atglen/PA 2001, ISBN 0-7643-1302-9.
2. *ABC of the Army* af kaptajn J. Atkinson (redaktør), Gale & Polden, Aldershot, 1910.
3. *British Mounted Infantry* af Michael Barthorp, *Military Illustrated*, Nr. 14 og 15, 1988.
4. *Mounted Infantry Detachments* af Don Fosten, *Military Modelling*, August 1980.
5. *The History of the 15th The King's Hussars 1914-1922* af Lord Carnock, Naval & Military Press, London 2003, ISBN 1-84342-537-8. (Genoptryk - originaludgaven er fra 1932.)
6. *Old Military Postcards* af Thomas McGuirl, *Military Modelling*, marts 1987.
7. *Yeomanry Wars - The History of the Yeomanry, Volunteer and Volunteer Association Cavalry: A Civilian Tradition from 1794* af Peter D. Athawes, privat udgivelse, 1994, ISBN 1-8987218-02-1.
8. *A History of British Cavalry 1816-1919, Volume 5: 1914-1919 Egypt, Palestine & Syria* af The Marquess of Anglesey, Leo Cooper, London 1994, ISBN 0-85052-395-8.

Dette er et af de oftest anvendte billeder af beredent infanteri. Det blev oprindeligt vist i *Army and Navy Illustrated*, men er her gengivet fra Kilde 4.

Det viser sergent *Seymor* (*2nd Bn. Gordon Highlanders*), der indgik i *The Highland Company* i en bereden infanteribataljon, som blev oprettet henblik på indsættelse i Rhodesia. I felten bar bataljonen dog khakifarvede uniformsjakker og viklers. Sergenten er iført hvid bajstrøje, khakifarvede ridebukser og blå viklers. Lædertøjet er af Model 1882. Karabinsko Model 1894 ses bag sergentens højre ben. Geværet er af typen *Lee-Metford*.

Hesten er et typisk eksempel på de relativt små, tætte heste, der blev brugt af det beredne infanteri.